

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Narodni prazniki.

Slavnostni dnevi so minuli; redka sled priča o sijajnosti minolih dnij. Visoki mlaj rumeneva; osamljen stoji; le tu pa tam še vetrič pomahava s trobojnico visoko gori v vrhu, kakor bi hotel reči, naj narod ne pozabi zlatih besed, ki jih je čul iz mnogih ust minole dni.

Vsako leto takrat, ko počiva parlamentarni boj, ko zapuša vse, kar more prašno mesto, preloži javno življenje svoje delo mej ljudstvo v pokrajini. Ideje, ki so belile glave, poprej izkušenim delegatom po parlamentih, iščejo tal, zagovornikov, borilcev, mase.

Tako vidimo vsako leto stopati poslance pred svoje volilce. Žal, da ne moremo o vseh svojih poslancih tega konstatovati. Žal, da imamo ravno mej delegati toliko mož, ki store samo, kolikor absolutno morajo, da jim mandat ne zmrzne. In vender je to delo tako potrebno. Naše ljudstvo potrebuje političnega pouka; če ne ravno sedaj, ko se ziblamo v omehkuževalnej zavesti, da naši poslanci hodijo z državnozbornsko večino, pa za bodočnost. In naša preteklost nas uči, da ne smemo biti preveč zaupljivi.

Česar ne dosežejo volilni shodi, doseže se s slavnostimi. Pri teh se seznanja volilni del naroda, njegova inteligenca; narod pa se ob njenih govorih naučuje.

Tako delajo vsi avstrijski narodi. Letos si tudi Slovenci nismo rok križem držali. Nobeno leto še nismo praznovali za parlamentarnih počitnic toliko slavnostij, ko letos. Slavili smo Lovreta Tomana, Alojzija Wolfa, Andreja Einspielerja, Davorina Trstenjaka; praznovali smo prihod Čehov v Ljubljani, shod južnih „Sokolov“ na Krškem; imeli abiturijentski shod v Rudolfovem in naposled shod slovenskih velikošolcev v Ljubljani. Kratko: slavnost za slavnostjo, jedna lepša ko druga, govor za govorom vse naučeno, veselo, iskreno...

Nepriistranskemu opazovalcu uriva se pred vsem vprašanje, kje ima to praznovanje svoje uzroke. In zdi se nam, da je to blagi upliv naših velemož, ki so z besedo in dejanjem delali za prosopeh na-

roda. V početku svoje zavesti smo taborovali. Raz taborski oder se je glasil politični govor. Narod je slušal, vsprejemal je elementarne nauke politike, jel se je zavedati. In ko se je zavedel, poprijela se ga je neka blagota, ozrl se je po svoji zgodovini, spominjati se je jel svojih mož, velicah v političnem boji, velicah kot mecenov ali književnikov.

Karakteristično je, da se uprav sè slastjo poprijemljemo tacih slavnostij. Vse prav.

Pa vender se nam uriva pomislek, jeli se ne stori na tem polji preveč. Ali se ne žrtvuje več v materijalnem, kakor se pridobi v duševnem oziru? Odmora v delu je vsakemu potreba. Odkar svet obstoji, ima človeški rod dneve počitka, praznikov. Počitek, razveseljevanje je v gospodarskem oziru produktivno, ker se poprej že otrpnele moči odpočijejo in ožive.

Gotovo pa je tudi, da se z vednimi veselici čudovito širi neka potratnost in mehkužnost. Če narod izgubi resnost, tedaj ostareva. In to bi bilo žalostno znamenje.

Širi pa se tudi letargija mej inteligenco, če se previdno ne postopa. Če se snujejo te veselice tako, da se jih lahko udeležuje človek iz glavnega mesta, tedaj nastopajo vedno in vedno le gospodje iz stolnega mesta. Njih samih pa se polasti polagoma neka prenasičenost, ki nam je kvarljiva.

Zato nam ugajajo izmej letošnjih osobito Einspielerjeva in Trstenjakova slavnost. Tu ob mejah storimo s tacim nastopom več, kakor nekaj z najboljšim taborom. Kakor dobri ekonomski moramo gospodariti s svojimi močmi, nikjer se nam ne sme nič brezplačno raztrositi. Zato so nam tudi ugajale slavnosti ob prihodu Čehov, teh najboljših naših političnih zaveznikov. Tu ni bilo nič šablone. Vse novo in vse od srca.

Tako nam je ugajal tudi Sokolski shod na Krškem. S Hrvati se nikdar dovolj ne seznanimo. Kar imamo od Čehov v političnem, to moramo dobiti od Hrvatov v kulturnem in narodnem oziru. Zato je naša želja, da bi se južni Sokoli vsako leto shajali, a številneje, nego letos.

Jedina Primoska pa je letos bila brez oživljenja. Na njo ne smemo pozabiti. Tako bi tudi na

Dolenjsko trebalo ozirati se. Le, če bodemo na vseh straneh enakomerno varovali, da nam ne otrpne narodna zavest, spominjali se bodemo lahko zadovoljno tacih lepih dnij, kakor smo je imeli letos. Zatorej na svidenje na Primorskem in Dolenjskem v letu 1888!

R.

Slavnost Trstenjakova.

(Konec.)

Zagreb.

Spomen mladih burnih ljeta
In pregnuća žarka, sada
Spomen davne paznje moje,
Razigrao srce Tvoje,
Sladio Ti slavu sada,
Dugo trudnog dičnog rada.

Ivan Trnski.

Ljubljana: — Prisrčna voščila svojemu slavnemu župniku in posestnemu sosedu.

Gustav grof Thurn.

Črnomelj. — Svojemu milemu učitelju in slavnemu rojaku, Davorinu Trstenjaku, še dosti srečnih let želi

notar Kupljen.

Gradec. — V duhu se udeležuje svečanosti ter kliče: slava njemu, hvala Vam!

Klemenčič, Jurjevčan.

Ljubljana. — Živio veseli pevec iz Štajerskega raja o lipi slovanski in zvezdi tam za goro, doutipni proslavitelj naših Veržencev, Vicko Dragan, verni prijatelj Stanka Vraza, poslednji slovenski steber ilirstva in čestiti starina slovenskih učenjakov! Bog nam ga ohrani še mnogaja leta!

Prostoslav Kretanov.

Dunaj. — Slava zaščitniku narodnih pravic, živel veleslavni literat in podpiratelj učeče se mladine slovenske!

Barle, protovoljec.

Krško. — Prisrčno čestitam!

Ripsl, Videmski.

Bled. — Povodom 50letnice Vašega delovanja kličem Vam neutrudljivemu pisatelju in prijatelju mojega pokojnega očeta trikratni „živio!“

Franc Ksav. Souvan.

Rogatec. — Jubilantu častita duhovščina rogatke dekanije.

Tombach.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Sedemnajsto poglavje.

(Dalje.)

Narodne in osobne melodije se toli močno stapljajo s spomini minulosti, da zahvalno nedeljo skoro vsak poprosi za posebno mu priljubljeno pesem ali melodijo. Tako je moral Bayard dolgo ostati na mestu, poleg njega pa je Beatrica, katerej niso niti pesmi niti blagosrčnost pošle, prebirale mu sekirice ter ga krepko in živo spremljala, dočim je ja Henrik, kedar prav je trebalo, z močnim debelim glasom podpiral. Helena, kateri je dan marsikateri srčni spomin izbujal, čakala je potrpežljivo, da so bili vsi drugi zadovoljeni; potem je Parcivala prosila s tresočim glasom, naj bi odprl orgle ter zaorglal dve pobožni pesmi, kateri je nje ranjki oče posebno ljubil; z navadno vljudnostjo je Bayard prošnjo jej precej izpolnil.

Mabel je bilo tiho prišla v sobo ter se je usedla k velikemu, z bršlinom obrastenemu oknu

konci sobe, kjer je nekoliko za starošegnimi zagrnali skrita lahko nemočena poslušala in uživala krasno godbo in petje. Nje podoba pa ni kazala vesele poslušateljice, kajti srpo je zrla bliščeči srežasti sneg ter je sedaj pa sedaj razgreto čelo pri tiskala k mrzli oknici. Enkrat ali dvakrat se je pač zganila, kot bi bilo petje veselostne pesmi nje čute žalilo, a s tema izjemama baje ni nič vedela o podaljšanem koncertu, le da jej je bil ugodna prilika, da se je nemočena svojim mislim udajala.

Sledkar je godba prestala. Da si Mabel ni bila slišala vsega pogovora blizu sebe, vender je razločno slišala Henrikove besede: „Parcival, po zimi vas bodemo hudo pogrešali. Zdi se mi, da bodoči mesec imate že odpotovati v Washington.“

„Tega ne morem povedati; — morebiti ne pred prosincem,“ odvrnil je Bayard s tihim glasom. — Potem pa je pristavil s poudarkom in s stisnjenimi ustnami: „morebiti pa nemudoma.“

Le zadnja beseda dospela je do Mabelinih pozornih ušes. Oledenila jej je srce. Nehoté jo je sama za se ponavljala. Podoba je bila, da je ona beseda izrazovala one nedoločne čute, katerih ni lahko razumevala in katere bi bila rada zatrla. „Nemudoma!“ bila je misel, katera se jej je usiljevala. „Sklep je storjen in slušati mora klic brez

pomišljevanja in odlašanja, zapustiti mora domovino, katero toli ljubi, pa tudi prijatelje, katerim je po pravici toli drag. Poslušali ne bodo več radostnega njegovega glasu, ko nenadoma v hišo stopi, poslušali ne bodo več peketanja njegovega konja, ko v daljavi izgine, zanašali se ne bodo več na njega pomoč, ko so v zadregi in stiski, tudi se več ne bodo veselili njegovih knjig niti se ž njim posvetovali. Pogrešali ga bodo celó njegov konj in njegovi psi. Njega odhod zagrne vso pokrajino z oblakom, katerega le njega vrnitev razžene.“

„Res je, da sluša plemenitemu klicu. Služiti če človečanstvu in najboljšim koristim svoje dežele; tem bode posvečeval svoj čas, svoje moči, svojo ljubezen. Našel bode pravično plačilo; čislán bode in ljubljén in srečen, pa mi — —“

Oh! dalje se ni mogla varati. To uro njegove slavne zmage je bila lahko radostna, ponosna in hvaležna, a prezirati dalje ni mogla, da senca njegovega odhoda zadeva tudi globočino njenega srca; zakrivati se ni mogla dalje, da drugi bodo odhod prijatelja obžalovali, da njej pa ž njim zatone solnce vsega življenja.

Utaplavši se v teh boleasnih mislih zrla je tresoč se v ono tmíno duha, katera jej je pretíla; celó zapazila ni, da je knjižnica skoro prazna vseh

g. dopisnik omenil, a! glavno stvar, katero sem v njegovom poročilu zastoj iskal, je zamolčal, ali bolj gotovo, čisto pozabil omeniti. Ko nam je pala igra, bil je naš ponos, naša najlepša točka: melodram, koji je na g. Gorupa besede zložil naš mnogozaslužni g. Foerster. Dasi preobložen z delom, nam g. skladatelj vendar ni odrekal svoje pomoči; njegovo slovansko srce se ni plašilo truda, ne požrtvovalnosti, ko je šlo za tako važno stvar. In kak melodram nam je poslal g. Foerster! Kar bi iz vi soko-pesniških besed ne bil popolnem umel, pojasnjevala ti je krasna, spremljujoča godba. Sedaj so prihajali tibi, otožni glasovi na tvoje uho in znanili da — Gorotan spi; sedaj zopet burni zvoki — Gorotan ustaja in trga verige, v katere ga je bil ukoval — Nemeč. In za tako krasno delo, za toliko požrtvovalnost ne zasluži g. skladatelj nobenega priznanja!?

Meni se to vidi netočnost, katera je in bode kriva, da imamo Slovenci mnogo manj umotvorov, nego bi jih imeli, da smo bolj hvaležni.

Dokler umetnik živi in se trudi za nas, ne pripoznavamo njegovih zaslug, ko pa umrje, stavimo mu spomenike, slavimo ga ter povzdiguemo do zvezd!

Toda, velezaslužni g. skladatelj, bodi prepričan, da nam je vsem zelo, zelo neljubo, kar se je opustilo v poročilu, da ga mladina ljubi in čisla visoko in da bode gorela za njegove prekrasne skladbe, katere so se pri naši veselici tako pazno in ginjeno poslušale, kakor: „Njega ni“, velečastni „Samo“ in pa „Pobratimija“, vekomaj!

Premrzlo, po mojih mislih, spominjal se je tudi g. dopisnik dopoldneva, koje smo preživeli v krogu g. dr. Slančeve obitelji. Nikedar ne bode mogel nikdo izmed udeležencev pozabiti zlatih nauk, katere smo tam čuli: „Varujte se izgubljene existence!“ — „Le z obilnišim znanjem in večjo omiko imponujemo ptujcem!“ „Ohranite si povsod in vedno jeklen značaj!“

Dal Bog, da bi si ohranila mladina te uzore za poznejše življenje, ker

„Kot solnčni žarki so uzori,
Ki grejejo nam mrzli svet,
Budé, rodé pri cvetu cvet!“

Iz Pogorjskega okraja 12. septembra. [Izv. dop.] Dne 20. julija t. l. vršila se je pri nas volitev cestnega odbora za sodnijski okraj Podgrad. V odbor so bili izvoljeni gospodje: Ivan Juriševič iz Markovšine, Slavoj Jenko iz Podgrada, Kaspar Kastelic iz Materije, Sebastjan Pip iz Sapjan, Miha Juriševič iz Pasjaka, Jakob Valenčič iz Hrušice in Anton Zadkovič iz Mun.

Dne 4. avgusta t. l. pa je bila volitev načelnika in namestnika omenjenega cestnega zbora ter je načelnikom bil izvoljen dosedanji načelnik gosp. Kaspar Kastelic iz Materije, namestnikom pa g. Slavoj Jenko iz Podgrada.

Ta volitev je izvrstna in upamo, da se bode novi odbor največ oziral na one ceste, katere se vedno rabijo in nujne poprave potrebujejo, posebno Taterska in Munska.

Domače stvari.

— (Popraveč.) Prijatelj našemu listu je po nemških novinah napačno poročal, da nameruje nauč. minist. v Trstu ustanoviti posebno osmerorazredno gimnazijo. Nemški časopisi so pri svoji bistroglavosti ime Trst zamenili za Trident (Trient) v Južnih Tirolah. Tam so res pri c. kr. laški gimnaziji nemške paralelke — in ministerstvo ima dovolj denarjev, da jih bode odlošilo od laške gimnazije ter v samostalni nemški zavod združilo.

— (Gosp. dr. Pavel Turner) postavil je v Framu pri Mariboru svojemu nekdanjemu, že pred 30 leti umršemu učitelju Franu Domajnku lep spominek od pohorskega marmorja. Spomenik se bode jutri slovesno razkril mej mnogobrojno udeležbo prebivalstva, katero bode tem povodom pokazalo svojo hvaležnost možu, ki je blizu štirideset let jako uspešno deloval na šolskem polju.

— (V Žužemberku) se je ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda „za Žužemberk in okolico“, ki šteje okoli 40 udov, mej njimi 6 ustanovnikov. Prvomestnikom je izvoljen g. Viktor Rosina c. kr. notar v Žužemberku; njega namestnikom g. Ignacij Vrančič, župnik na Zagraci. Tajnikom g. Jože Rohrmann, not. koncipijent; njega namestnikom g. Fran Koncilija, vodja četverorazrednice v Žužemberku, in blagajnikom g. Janez Zorc, trgovec v Žužemberku.

— („Popotnik. List za šolo in dom“) ima v 17. številki nastopno vsebino: Česa nam treba? Spisal Armin Gradišnik. — O gluhozemih.

— Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. Iz latinskega jezika preložil prof. Fr. Brežnik. — Slovniški pogovori. Piše prof. J. P. a v Ljubljani. — Dopisi. — Novice in razne stvari.

— (Novi asfaltovani tlak) na Dunajski cesti je že skoro gotov. Delal se je hitro in točno, kar radi priznavamo. Nasproti pa delajo tlak na sv. Petra predmestji kakor Noe svojo barko in skrajni čas bi že bil, da bi se odstranili kupički peska in kamenja, ki v itak že ozki ulici ovirajo promet.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji prvi obravnavi zatožen je bil Matija Jager, 22 letni hlapec, hudodelstva uboja. 17. julija t. l., ko je bilo žegnanje v Dolenjem Golu, sunil je, ko so se fantje nekoliko sporekli, kmetskega fanta Janeza Zaplotnik-a z nožem v levo stran vratu, vsled katere rane je Zaplotnik umrl. Zatoženi dejanja ni tajil in bil je, ko so ga porotniki jednoglasno krivim proglasili, obsojen na štiri leta teške ječe, poostrene s postom vsaki mesec, s samotnim zaporom in trdim ležiščem vsakega 17. julija. — Pri drugi obravnavi zatožena je bila Marija Poljski iz Kota na Dolenjskem, hudodelstva detomora. 4. julija po noči porodila je otroka ter porodivšega se trdno povezala v rjuho. Otrok je umrl, na kar ga je zatožena spravila v škrinjo. Zatožba zatožena dolži, da je otroka le zato tako trdno povezala v rjuho, da bi ga zadušila, dočim zatožena pravi, da jej ni bilo mari, temveč povila je otroka, kakor je vedla in znala. Ko je videla, da je otrok že mrtev, ni hotela tega objaviti, ker jo je bilo strah, zato ga je spravila v škrinjo. Porotnikom stavilo je sodišče le jedno, detomora se tikajoče vprašanje, zagovornik gosp. dr. Tavčar pa je v kratkem temeljitem zagovoru dokazoval, da zlobni namen ni dokazan. Porotniki, odšedši v svojo sobo na posvetovanje, pozvali so sodišče, naj njim stavi še dodatno vprašanje: Ni li zatožena kriva samo prestopka, da je zanemarjala varnost in ni bila dovolj skrbna za svojega otroka. Sodišče uvažalo je to željo in stavilo dodatno vprašanje. Porotniki so vprašanje glede detomora s 6 proti 6 glasom zanikali, potrdili pa jednoglasno dodatno vprašanje. Sodišče obsodilo je zatoženo Marijo Poljski na štiri mesece ostrega zapora s postom vsakih štirinajst dni.

— (V Trst) priplulo je včeraj zjutraj ob 6. uri iz Benetk angleško vojno brodovje pod poveljstvom vojvode Edinburškega. Brodovje je sestavljeno iz naslednjih 11 oklopnih: Fregata Aleksandra, ob jednem admiralski brod, potem oklopni orjaki: „Polypemus“, „Delphin“, „Albacore“, „Colossus“, „Dreadnought“, „Agamemnon“, „Thunderer“, „Hecla“, avizo „Scout“ in „Surprise“. Prve rečenih oklopnih drže vse po 8000—10.000 ton in jo gonijo stroji od 6000—9000 konjskih sil. Pripluvsji v pristanišče začelo se je pozdravljanje mej brodovjem in Gradom. Pozneje pozdravila je angleške prišlece tudi ruska korveta „Strelok“, na kar so Angleži odzdravljali. Ob 10. uri dopoludne bili so oficijalni pohodi na krovu „Aleksandre.“

— (Razpis dobave.) C. kr. poveljništvo pomorskega arzenala razpisuje dobavo desek in tramičev od smrekovine in mecesnovine, olivnega in lanenega olja ter loja za c. kr. pomorski arzenal in za c. kr. ravnateljstvo stavb na kopnem in morji v Pulji za l. 1888. Ponudbena obravnava o priposlanih zapečatenih ponudbah bode dne 17. septembra 1887 ob 4 uri popoldne pri c. kr. poveljništvu pomorskega arzenala v Pulji. Natančnejši pogoji in ponudbeni obrazci se zvedo pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

— (Vabilo k pevski produkciji,) katero priredi cecilijansko društvo goriške nadškofije v Dornbergu dne 15. septembra 1887 (četrtok oktava Rojstva M. D.). 1. Ob 9^{1/2} zjutraj bo v farni cerkvi slovesna sv. maša, pri kateri bodo peli Dornberški, Prvaški in Rifemberški pevci; a) Introitus: Salve sancta parens, koral s spremljevanjem orgel. b) Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus in Benedictus iz Missa tertia ad quatuor voces pares, zložil Josip Renner s spremljevanjem orgel. c) Graduale: Benedicta et venerabilis es, četverglasno, zložil A. Foerster. d) Offertorium: Beata es, četverglasno, zl. D. Fajgelj. e) Agnus Dei iz A. Foersterjeve maše in honor. s. Jacobi. f) Communio: Beata viscera, koral. 2. Po maši zborovanje z govori. 3. Opoludne skupni obed v A. Šinigojevih prostorih. 4. Ob 2. uri

popoldne litanije z blagoslovom. Pele se bodo: Lavretanske litanije za moški zbor, zl. D. Fajgelj op. 22. in Tantum Ergo zl. Karol Santner. 5. Po blagoslovu prosta zabava na vrtu g. A. Šinigoja. K slavnosti uljudno vabimo vse društvenike in nedruštvenike, sploh vse prijatelje cerkvene glasbe. Posebno pa prosimo društvenike, da se kolikor mogoče v obilnem številu udeležé. Opomba. Kdor se hoče udeležiti skupnega obeda, kar vsem deležnikom zaradi semuja, ki bo oni dan v Dornbergu, svetujemo, naj vsaj do 14. septembra naznani svoje ime g. Andreju Šinigoju, gostilničarju v Dornbergu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Stettin 14. septembra. Cesar odpotoval k kórnim manévrom v Brno.

Sofija 14. septembra. „Narodna Volja“ živahno napada program Karavelova rekoč, da program v istini namerava nov preobrat, nov zločin. Govori se, da je bil Karavelov s 7 osobami, mej njimi tudi bivši vojni minister Nikiforov, v oblegani hiši in da je slednjim zabranil, da neso streljali na napadavalce.

Trst 13. septembra. Iz okuženih pokraj in italijanskih javlja se, da je kolera zopet začela razsajati. V Rimu po 5 do 6 slučajev na dan, v Mesini po 60 do 100 dan, v Palermu jih je 12. t. m. 22 zbolelo, 8 umrlo, v Troini 14 zbolelo, 6 umrlo, v Riberi 14 zbolelo, 6 umrlo, v Trapani 24 zbolelo, 8 umrlo.

Razne vesti.

* (Grozen vihar.) Iz Montevidea se javlja, da je ob vzhodni južnoameriški obali razsajal ljut vihar in veliko škode napravil mej trgovskimi ladjami, katerih se blizu dvajset pogreša. Škoda je jako velika. Brazilijski parobrod „Rio Alfa“, ki je posredoval promet mej Rio de la Plata in Rio de Janeiro, potopil se je z 200 osobami, ki so vse utonile. Misli se, da je pred to nesrečo bil boj na ladji, ker ima mnogo mrličev rane od bodal in strelnega orožja.

* (Statistika gledališnih požarov.) Dr. Choquet objavlja v „Commercial World“ statistiko gledališnih požarov in koliko je pri teh požarih ljudij poginilo.

Leta	Število gledališč	Zgorelih ljudij:
1750—1760	4	10
1760—1770	8	4
1770—1780	11	15
1780—1790	13	21
1790—1800	15	1010
1800—1810	17	37
1810—1820	18	85
1820—1830	32	105
1830—1840	30	813
1840—1850	54	2144
1850—1860	76	241
1860—1870	104	504
1870—1880	169	1217
1880—1885	174	628
	725	6834

Javna zahvala.

Odkritosrčna in najprijetnejša dolžnost mi je, prisrčno zahvaliti se preč. g. okrajnemu glavarju J. Merku, preč. g. župniku A. Golobič-u, in preč. g. A. Vavken-u, županu, ter vsem drugim svojim č. sosedom, prečastitim gospem in gospodičinam v Cérkljah, mojim dragim sorodnikom v Prevolji in v Ljubljani, tako tudi vsem preč. gospodom v okolici za meni in moji ljubeznjivi gospej soprogi o priliki „sreberne poroke“ in petindvajsetletnice dokazano čast. Zahvaljujem se dalje tukajšnjemu županstvenemu zastopu za nepričakovano čast, da so mene izvolili za častnega člana.

Vse drugo nečem omeniti, ker po mojih mislih je bolje, da svet vse ne zve, kaj prijatelji prijatelju store. Ljubeznjivi Bog poplati vsem dragim mi sosedom za vso čast in sočutja, katera so meni dokazali.

Cerklje, 13. septembra 1887.

Globočnik.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—128)

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Listnica uredništva: Gosp. V.: Puškinova dela so nam pošla. Pisali smo v Rusijo, da nam pošljejo novih. Kakor hitro je dobimo, objavili bomo to v listu, da se vsak lahko pravočasno zglesi.

13. septembra.

Pri stonu: Ittig iz Londona. — Bächer, Petrin, Haas, Frischbach z Dunaja. — Begeš iz Serajeva. — Eisler iz Budimpešte. — Horvat, Schwarz iz Zagreba. — Otenheimer, Novak, Nussa, Schild iz Trsta. — Giačik, Venutti z Reke.

Pri Mallot: Bartolič z Dunaja. — Fleischner iz Budimpešte. — Veneda iz Trsta. — Moser z Reke. — Javornik z Vrhnike.

Pri avstrijskem cesarji: Smileč iz Gorice. — Šinkovec iz Idrije.

Umrlj so v Ljubljani:

10. septembra: Jožefa Šelko, ključarjeva hči 2 leti, Rimska cesta št. 19, za škrlatico.
11. septembra: Marija Fajgel, 74 let, Karolinska zemlja št. 8, za spridenjem jeter.

V deželnej bolnici:

10. septembra: Jurij Jurjovčič, gostač, 52 let, za onemoglostjo.
11. septembra: Helena Marn, hišina, 45 let, za jetiko. — Mihajl Černe, gostač, 65 let, za jetiko.
13. septembra: Marija Ogrin, delavka, 15 let, za jetiko. — Luka Kuralt, učencec, 9 let, za krčem.

Tržne cene v Ljubljani

dné 14. septembra t. l.

Table with 2 columns: Item name and price. Items include Pšenica, Bež, Ječmen, Oves, Ajda, Proso, Koruza, Krompir, Leča, Grab, Fižol, Maslo, Mast, and Špeh frišen.

Meteorološko poročilo.

Table with 7 columns: Dan, Cas opazovanja, Stanje barometra, Temperatura, Vetrovi, Nebo, Mo-krina v mm. Data for 13. sept.

Dunajska borza

dné 14. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Table with 3 columns: Item name, price yesterday, price today. Items include Papirna renta, Srebrna renta, Zlata renta, etc.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja ob smrti naše preljubljene hčere, oziroma sestre, sva-kinje in tete, gospodičine

VEKOSLAVE ZAJEC,

kakor tudi za mnogobrojno častino spremstvo k poslednjemu počitku, za izborni petje gg. čitalniških pevcev, za mnoge darovane lepe vence in sploh vsem udeležiteljem izrekajo najsrčnejšo za-hvalo

žalujoči ostali.
V Ljubljani, dne 14. septembra 1887.

Pomočnik

z dobrimi spričevali vsprejme se takoj v trgovini s špeci-rjo in železnino na deželi. — Pobljže pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Stanovanje

s tremi sobami, kuhinjo, kletjo in drvarnico, odda se v najem o sv. Mihaelu na Sv. Petra cesti št. 38, I. nadstropje, pod mitnico Sv. Petra.

Andrej Toškan. mesar.

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE GIESSHÜBLER KISELINE. Poznate kas najbolje okrepljujuče piče.

Za pouk na glasovirji

prilporeča se temeljito zvežbana, že mnogo let v tem delu-joča, v harmoniji in teoriji popolnem večša učiteljica na Emonski cesti št. 8.

M. GERBER,

c. kr. zaloga šolskih knjig, pisalnega in risalnega orodja, zaloga in kupčija z raznovrstnim papirjem, v Ljubljani, poleg zvezdnega drevoreda št. 4 (nova) priporoča ljudsko-šolske knjige za 1887/88. leto,

kakor tudi vse v šolsko stroko spadajoče stvari, in sicer: Greiner-jeve, Pokorny-jeve in Musil-ove pisne zvezke in vsakeršne risalne zvezke, peresa, držaje. Črnilo, razno črno, rudače, modro, zeleno in zlato.

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.) Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvježijo usta in odpravijo surdečo sapo.

Šolske knjige, pisalno orodje in vse za šolo potrebne reči prodaja HENRIK NIČMAN v Ljubljani na Starem trgu.

Zdravila za živino.

Štupa za živino. Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev. Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bez-gavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznij ter odpravlja vse gli-ste ter vzdržuje konje de-bele, okrogle in iskrene. Krave dobe mnogo do-brega mleka.

Cvet za konje. Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pre-težu žil, otekanji kolien, kopitnih boleznih, otrp-nenji v boku, v križi i. t. d., pri otekanji nog, mehurjih na nogah, izvi-njenji, otiščanji od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah.

Tovarna za kostne pridelke in lim Luckmann-a & Bamberg-a v Ljubljani. priporoča svoja zelo vspešno učinkujoča umetna gnojiva, kostne moke in superfosfate po najnižjih cenah.

Prodaja zemljišč.

Podpisani prodajo v katastralnih občinah št. Petersko predmestje, Kapucinsko predmestje in Spodnja Šiška pri Ljubljani še okolu 20 oral dobro obdelanih njiv, od katerih so posamične pripravne za stavbeni prostor.

Av gust Tschinkel-novi sinovi.

VIZITNICE "Narodna Tiskarna" v Ljubljani. v elegantnej obliki pripravila po ceni